

Bemærkninger til forslaget

I Danmark udsættes skønsmæssigt 1,5 millioner skydefugle om året: 1 million fasaner, 500.000 gråænder og 70.000 agerhøns. Desuden produceres 1-3 millioner æg/kyllinger, der eksporteres til jagt i udlandet. Årligt indfanges 36.000 fasaner til æglægning. Desuden holdes der permanent 0,5-1 million agerhøns, gråænder og fasaner i fangenskab med henblik på fortsat produktion af skydefugle.

Det er uetisk og mangler på respekt for liv at opdrættede fugle blot for at skyde dem som led i en hobby. Det er i sig selv grund nok til at afvikle opdræt af skydefugle. Opdræt af skydefugle strider mod det princip, at jagt skal foregå på naturens overskud. Ca. 1/3 af det samlede jagtudbytte udgøres efterhånden af skydefuglene.

Der er betydelige negative konsekvenser forbundet med at opdrætte fugle med henblik på udsætning til jagtformål. Det øger risikoen for spredning af sygdomme i naturen til husdyr- og fjerkræbrug og til mennesker. Der er store dyrevelfærdsmæssige og dyreetiske problemer involveret, og udsætningen har negative biologiske konsekvenser.

hensigten med beslutningsforslaget er at få fjernet eller minimeret disse problemer, som stammer fra produktion og udsætning af skydefugle i stor skala. Opdræt af fasaner er en nicheproduktion ved de større godser, medens især agerhøns- og gråandopdræt er samlet på relativt få bedrifter.

Jagt bør foregå på en naturlig bestand. Forslagsstillerne ønsker derfor at fremme naturpleje og genopretningsprojekter, der kan gavne den naturlige fauna, herunder jagtbare arter.

Sygdomme

Opdrættede fugle, der sættes fri i naturen, kan forårsage sygdomme for både mennesker og vilde dyr. De 1,5 millioner fasaner, gråænder og agerhøns, der hvert år opdrættes på farme og sættes ud i naturen, udgør en øget risiko for at sprede især fugleinfluenza og Newcastle disease. Grundet udsætningen fordobles antallet af fasaner og ænder i efterårsmånederne.

Efter udsætning fortsættes fodring af opdrættede fugle, som derfor holder sig på et begrænset område. Samtidig tiltrækkes de vilde fugle til foderpladserne. Dette øger risikoen for spredning af smitte.

Omkring 5 pct. af de vildtlevende ænder skønnes at bære varianter af den virus, der forårsager fugleinfluenza. I jagtsæsonen findes de udsatte fugle i tætte bestande i kontakt med de vildtlevende ænder, hvorved risikoen for farlige mutationer øges.

I modsætning til det traditionelle opdræt, hvor en bestand ved sygdomsudbrud kan behandles, indhegnes og eventuelt aflives og destrueres, kan konsekvenserne af smitte i et stort opdræt og især lige efter det tidspunkt, hvor fuglene udsættes, være uoverskuelige.

Aktuelt er fugleinfluenzaen i fokus, også i Europa, og der er gennemført restriktioner over for fjerkræbrug i det fri, import af fugle m.v. af frygt for mutation og spredning af den farlige form for fugleinfluenza. Konsekvenserne af et udbrud af den nye asiatiske fugleinfluenza i et stort opdræt omkring og især lige efter tidspunktet for udsætning vil være uoverskuelige og er i sig selv et meget vægtigt argument for et forbud.

Dyrevelfærd

Indfangning, fangenskab og udsætning efter intensiveret ægproduktion er sandsynligvis meget stressfyldt for de 36.000 indfangne fasaner.

I opdrættet holdes agerhønsene i trådbure i op til 5 måneder. Især agerhøns synes at tilpasse fordøjelsessystemet til foderet i opdrættet, og udenlandske undersøgelser tyder på, at en del af de danske agerhøns, der udsættes uden for Danmark, dør af sult. Tal for udsætning og afskydning tyder på, at 50-70 pct. af de udsatte fugle dør af andet end jagt, men man ved ikke, om de overtager pladserne i den vigende, naturlige bestand, eller om de blot dør. Intet tyder på, at de bidrager til at øge vildtbestanden i Danmark. På mange måder ligner opdrætsforholdene dem, der findes for det traditionelle fjerkræopdræt, med den forskel, at her sigtes efter opdræt af levedygtige skydefugle til udsættelse, og at skydefuglene ikke har ret til hverken bedøvelse eller hurtig aflivning.